

**សេចក្តីថ្លែងការណ៍
ស្តីពី**

**បញ្ហា និងការប្រឈមរបស់ស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិចលើការអនុវត្តច្បាប់
និងសេចក្តីព្រាងវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារធម្មជាតិ**

សណ្ឋាគារ ហ៊ីម៉ាវ៉ារី រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០២៣

នៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៣ នៅសណ្ឋាគារ ហ៊ីម៉ាវ៉ារី សហគមន៍ និងអង្គការសមាគមជនជាតិដើមភាគតិចសរុប ចំនួន ៤៨នាក់ ក្នុងនោះក្រុមស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិចចំនួន ៣៦ នាក់ដែលមានជាតិពន្ធដូចជា ត្រីង ទំពួន កួយ ពួង ចារាយ ចួន ព័រ សួយ ជង ស្នួច មកពីខេត្តរតនគិរី មណ្ឌលគីរី ក្រចេះ ស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ កំពង់ធំ កំពង់ស្ពឺ ពោធិ៍សាត់ កំពង់សោម កោះកុង និងខេត្តបាត់ដំបងបានរៀបចំវេទិកាពិគ្រោះយោបល់ថ្នាក់ជាតិរបស់ខ្លួនស្តីពី “បញ្ហា និងការប្រឈមរបស់ស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិចលើការអនុវត្តច្បាប់ និងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ថ្មីពីរ ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារធម្មជាតិ ” ព្រមទាំងវត្តមានតំណាងក្រសួងមកពីរាជរដ្ឋាភិបាល សមាជិករដ្ឋសភា សមាជិកព្រឹទ្ធសភា ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិ ទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្សប្រចាំនៅកម្ពុជា អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ អន្តរជាតិ និងអ្នកសារព័ត៌មាន។

យើងខ្ញុំជាក្រុមស្ត្រី តំណាងសហគមន៍ និងអង្គការសមាគមជនជាតិដើមភាគតិច សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ឯឧត្តម លោកជំទាវតំណាង ក្រសួង តំណាងរាស្ត្រ ព្រឹទ្ធសភា អាជ្ញាធរខេត្ត លោកជំទាវ ស្រ្តីភ្ញៀវជាតិនិងអន្តរជាតិ ដែលបានផ្តល់កិត្តិយសចូលរួមក្នុងវេទិកាពេញមួយថ្ងៃនេះ ។ ក្នុងឱកាសនេះ យើងខ្ញុំក៏សូមធ្វើការថ្លែងនូវទុក្ខកង្វល់ បញ្ហាដែលបាននិងកំពុងប្រឈម ទាំងកំរិតឯកជន និងទាំងកំរិតសហគមន៍ជាមួយ និងសំណូមពរ ដូចខាង ក្រោម ៖

១- ការបាត់បង់សិទ្ធិលើដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិ ពីឈ្មោះទាស់ទែងជាមួយក្រុមហ៊ុនឯកជន និងបុគ្គលឯកជនទៅពីឆ្ងាយចាប់យក ឬទិញលក់ដីសហគមន៍។ ការបាត់បង់នេះ បានបណ្តាលឱ្យជីវភាពជនជាតិដើមភាគតិចយើងខ្ញុំជួបការលំបាក និងបាត់បង់មុខរបរប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ បាត់ភាសា និង បាត់បង់ការរស់នៅសុខសាន្ត ហើយប្រឈមនឹងទំនាស់ទាស់ទែងគ្នាខាងក្នុង និងប្រឈមនឹងការប្តឹង តាមផ្លូវតុលាការ។ ក្រោយពីការពិភាក្សាក្នុងវេទិកាថ្ងៃនេះ បង្ហាញបន្ថែមថាមានកង្វះខាតការទទួលស្គាល់សិទ្ធិប្រពៃណី ដែលជាសិទ្ធិសង្គម និងវប្បធម៌របស់ជនជាតិដើមភាគតិចក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងការយឺតយ៉ាវក្នុងការចេញ ប្លង់កម្មសិទ្ធិសមូហភាពឱ្យទាន់ពេលវេលា។

២- អាជ្ញាធរក្រោមជាតិក្នុងខេត្តមួយចំនួនមានការរើសអើង ដោយបានបដិសេធមិនទទួលស្គាល់អត្តសញ្ញាណជនជាតិដើមភាគតិច ហើយការបដិសេធនេះ បានក្លាយជាឱកាសដល់អ្នកខាងក្រៅទន្ទ្រាន ឬទិញយកដីពី សមាជិកសហគមន៍ និងរាំងស្ទះដល់ដំណើរការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងចុះបញ្ជីដីជាកម្មសិទ្ធិសមូហភាពស្របតាមច្បាប់កំណត់ ។

៣- រហូតដល់ថ្ងៃវេទិកានេះ មានស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិចជាច្រើននាក់បាននឹងកំពុងស្ថិតក្នុង នីតិវិធីតុលាការ ដែលជាប់សង្ស័យ និងជាប់ចោទ ដែលប្រឈមនឹងទោសជាប់ពន្ធនាគារ និង សំណងជាប្រាក់ច្រើនពាន់ដុល្លារអាមេរិក ដែលរឿងនេះធ្វើឱ្យពួកយើងខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភណ៍ខ្លាំង។ ដូចបានលើកឡើងក្នុងវេទិកាថ្ងៃនេះ សកម្មភាពការពារមុខរបរក្នុងព្រៃ ការពារជំនឿក្នុងព្រៃ លើភ្នំ ទីតាំងជំនឿ បានប្រឈមនឹងផ្លូវច្បាប់ជាតិដែលយើងខ្ញុំមិនចេះ និងមិនយល់។ ស្ត្រីជនជាតិដើមភាគតិចជាច្រើនដែលបាន ចូលរួមក្នុងវេទិកា ថ្ងៃនេះគឺកំពុងតែស្ថិតក្នុង សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌយ៉ាងតិច ៤២ ដែលទាក់ទងនឹងសិទ្ធិលើសង្គម

សិទ្ធិវប្បធម៌ សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ចជាមុខរបរប្រពៃណីជាប់នឹងទីតាំងក្នុងដីដែលយើងខ្ញុំ សូមរៀបរាប់តាមករណី និង តាមខេត្តនីមួយៗដូចខាងក្រោម៖

ខេត្តព្រះវិហារចំនួន ០៣ សំណុំរឿង

ខេត្តកំពង់ធំ ចំនួន ០៦ សំណុំរឿង

ខេត្តស្ទឹងត្រែង ចំនួន ០១ សំណុំរឿង

ខេត្តមណ្ឌលគិរីចំនួន ២៩ សំណុំរឿង

ខេត្តរតនគិរីចំនួន ២ សំណុំរឿង

ខេត្តក្រចេះចំនួន ០១ សំណុំរឿង

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងនូវការស្វាគមន៍ និងត្រេកអរដែលសាលាដំបូងខេត្តមណ្ឌលគិរីបានសម្រេចលើកបទ ចោទលើជនជាតិដើមភាគតិចចំនួន ៤នាក់ ហើយតុលាការកំពូលក៏បានសម្រេចផ្តល់យុត្តិធម៌ដល់ស្រ្តីជន ជាតិដើមភាគតិចចំនួន ០៣នាក់កន្លងមកដែលនេះជាផ្នែកមួយនៃយុត្តិធម៌ដែលស្រ្តីយើងខ្ញុំទទួលបាន។

៤- យើងខ្ញុំជាស្រ្តីដែលបានការពារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងសហគមន៍លើដីធ្លី ធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានកោះ ហៅដោយអាជ្ញាធរឃុំ នគរបាល កងរាជអាវុធហត្ថ អាជ្ញាធរស្រុក អាជ្ញាធរខេត្តមួយចំនួនទៀតជាច្រើនករណី ដែលយើងខ្ញុំមានទុក្ខកង្វល់ជាខ្លាំង ពីព្រោះយើងខ្ញុំធ្លាប់រងសម្ពាធជាច្រើន។

៥- ការអនុវត្តច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តកន្លងមកដូចខាងលើនេះ ស្រ្តីជនជាតិដើមភាគតិចមានក្តីព្រួយ បារម្ភ ឬមានទុក្ខកង្វល់យ៉ាងខ្លាំងទៅលើបែបបទនៃការអនុវត្តដែលស្តុកស្តាញ ខ្វះមន្ត្រីអនុវត្តន៍ ហើយជា ពិសេស គឺមិនមានការពិគ្រោះយោបល់ត្រឹមត្រូវ និងមិនមានការចូលរួមសម្រេចពីតំណាងសហគមន៍ ចាស់ទុំ ដែលជាបណ្តាលយរស់របស់សហគមន៍យើងខ្ញុំ និងជាអ្នកដឹងពីច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់ និងប្រពៃណី។ ការបាត់ បង់វិធានប្រពៃណី គឺជាការប្រឈមរបស់យើងខ្ញុំ ។

៦- យើងខ្ញុំសូមថ្លែង នូវការបន្តគាំទ្រដល់សេចក្តីថ្លែងការណ៍ស្តីពីធាតុចូលរបស់តំណាងជនជាតិដើម ភាគតិចកាលពីថ្ងៃទី ១៥-១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០២២ នៅខេត្តសៀមរាបទាំងស្រុង ។

ហេតុដូច្នេះយើងខ្ញុំជាក្រុមស្រ្តី និងជាតំណាងសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចដែលចូលរួមក្នុងវេទិការ ថ្ងៃនេះ សូមលើកជាសំណើ និងធ្វើការអំពាវនាវដូចខាងក្រោម៖

១- សូមឱ្យចាត់ទុកសង្គមសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចជាសង្គមអចិន្ត្រៃយ៍ មានសិទ្ធិស្វ័យអភិវឌ្ឍន៍ ដែលរក្សាបានអត្តសញ្ញាណរបស់យើងខ្ញុំជាជនជាតិដើមភាគតិចតាមរយៈច្បាប់ និងគោលនយោបាយដែល មានការទទួលស្គាល់នូវលក្ខណៈដោយឡែកពីកំណើត និងធានាបាននូវសិទ្ធិសមូហភាពក្នុងក្របខណ្ឌច្បាប់ និងបទដ្ឋានជាតិ និងអន្តរជាតិ។

២- សូមរាជរដ្ឋាភិបាលពន្លឿនដំណើរការចុះបញ្ជីដីជាកម្មសិទ្ធិសមូហភាពតាមទំហំ និងព្រំប្រទល់ដែល សហគមន៍បង្ហាញជាក់ស្តែង ហើយផ្នែកខ្លះជាដីព្រៃរបស់រដ្ឋដែលយើងខ្ញុំជាអ្នកគ្រប់គ្រង និងការពារ រួមគ្នាជា មួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។ ការចុះបញ្ជីដីកន្លងមកនេះគឺបានតែដីចំនួន ៥ប្រភេទប៉ុណ្ណោះ ហើយជាតំដី រដ្ឋដែលយើងខ្ញុំការពារ និងពឹងអាស្រ័យផលនៅក្រៅដីកម្មសិទ្ធិសមូហភាព ជាពិសេស ការកំណត់ទំហំដីព្រៃ អារក្សត្រឹមលហិតតាដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ជំនឿរបស់យើងខ្ញុំ។ សហគមន៍យើងភាគច្រើនគឺមានជំនឿលើ ភ្នំ អារក្ស ទាំងមូល ដែលមិនបានកំណត់ជាទំហំនៃហិកតានោះទេ ។

៣- សំណូមពរអាជ្ញាធរក្រោមជាតិ ជួយពន្លឿនការចេញលិខិតរដ្ឋបាល និងបញ្ជូនលិខិតទាំងនោះទៅ ថ្នាក់ជាតិ ឬក្រសួង ដើម្បីពន្លឿន និងកុំឱ្យមានការរាំងស្ទះ និងយឺតយ៉ាវ ។

៤- ស្នើសុំឱ្យមានការសម្រេចទម្លាក់បទចោទប្រកាន់ និងសម្រេចបញ្ចប់ការចោទប្រកាន់ដូចមាន ក្នុងសំ ណុំរឿងនៅតុលាការ ពាក់ព័ន្ធនឹងស្រ្តី និងសមាជិកសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ឱ្យបានឆាប់តាមនីតិវិធី ។

៥- ស្នើសុំឱ្យអាជ្ញាធរខេត្តចេញវិធានការការពារបណ្តោះអាសន្ន ឬលិខិតទទួលស្គាល់ ឬលិខិតបញ្ជាក់នូវ ដីតំបន់ជំនឿសាសនា វប្បធម៌ ទំនៀមទម្លាប់ និងដីតំបន់ ដើមឈើ បឹងត្រពាំងដែលជាប្រភពសេដ្ឋកិច្ច និងទីផ្សារ ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់សហគមន៍ ជនជាតិដើមភាគតិច ក្នុងពេលរង់ចាំការចុះបញ្ជីដី ឬចុះបញ្ជីអត្តសញ្ញាណសហគមន៍ជាផ្លូវការ ។

៦- សេចក្តីព្រាងវិសោធនកម្មច្បាប់ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងសេចក្តីព្រាងវិសោធនកម្មច្បាប់ច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារធម្មជាតិ សូមបញ្ជូលនូវគ្រប់ចំណុច ដែលបានថ្លែងក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ដែលបានធ្វើឡើងនៅខេត្តសៀមរាប កាលពីថ្ងៃទី ១៥-១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ និងសូមបន្ថែមចំណុចមួយចំនួនទៀតដូចខាងក្រោម ៖

- គួរមានបែបបទនៃការទទួលស្គាល់ក្រុមដែលមានស្រាប់ក្នុងកម្រិតថ្នាក់ក្រោមជាតិ មុនដំណើរការចុះបញ្ជី ក្នុងគោលដៅបន្តការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិ ។
- គួរមានបញ្ញត្តិទោសដល់អ្នកបំពានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ សិទ្ធិអាស្រ័យផល មុនពេលដី និងសហគមន៍ទទួលបានការចុះបញ្ជីផ្លូវការ ។
- អភិបាលកិច្ចលើមុខរបរប្រពៃណី ទោះបីមិនមានបណ្ណកម្មសិទ្ធិក៏ដោយ ។

៧- យើងខ្ញុំសូមទទួលរក្សាពាក្យ “ជនជាតិដើមភាគតិច” “សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច” ក្នុងច្បាប់ទាំងពីរនេះ ។ ការដកចេញនូវពាក្យជនជាតិដើមភាគតិចដោយជំនួសដោយពាក្យ “សហគមន៍មូលដ្ឋាន” គឺជាការព្រួយបារម្ភរបស់យើងខ្ញុំបំផុតពីព្រោះនាំឱ្យបាត់បង់ឱកាស និងសិទ្ធិផ្សេងៗទៀតដែលយើងខ្ញុំមានពីកំណើត និង ចែងក្នុង សេចក្តីប្រកាសអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិជនជាតិដើមភាគតិច ។

៨- សូមស្នើសុំឱ្យសេចក្តីព្រាងវិសោធនកម្មច្បាប់ជលផលដែលយើងខ្ញុំមិនទាន់បានចូលរួម ពិចារណាជាក់ធាតុចូលដូចធាតុចូលស្នើសម្រាប់ច្បាប់ទាំងពីរដែរ ។

៩- សូមអំពាវនាវដល់អង្គការរដ្ឋ អង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិ អង្គការសហប្រជាជាតិ ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់កាន់តែខ្លាំងថែមទៀតក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ គោលការណ៍ និងបទដ្ឋានជាតិ អន្តរជាតិដែលជាមូលដ្ឋានគាំទ្រដល់ជនជាតិដើមភាគតិច ក្នុងការធានានូវការអភិវឌ្ឍដោយបរិយាប័ន។

ជាទីបញ្ចប់ យើងខ្ញុំជាស្រ្តីជនជាតិដើមភាគតិច និងជាតំណាងសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី ដែលបានចូលរួមក្នុងវិទិកាពិគ្រោះយោបល់ថ្នាក់ជាតិថ្ងៃនេះ និងសូមឱ្យរដ្ឋប្រលឹងជូនតា បុព្វបុរស របស់ជនជាតិដើមភាគតិចជូនពរ និងថែរក្សា ឯកឧត្តម លោកជំទាវ លោក លោកស្រី ឱ្យទទួលបានសុខភាពល្អ សុភមង្គល និងសម្រេចបាននូវភាពជោគជ័យគ្រប់ភារកិច្ច ។